

GRIGORE G. PEUCESCU
Director politic

N. GU. FILIPESCU
Proprietar

ABONAMENTE :
In țară 1 an 40 lei, 6 luni 20 lei, 3 luni 10 lei
In străinătate 1 an 50 lei, 6 luni 25 lei

REDACTIA
No. 3.—Piata Episcopiei.—No. 3.

10 BANI NUMERUL

EPOCA

APARE IN TOATE ZILELE

ANUNCIURI :
Anunțuri pe pagina a patra linia 30 bani,
anunțuri și reclame pe pag. III 2 lei linia.

ADMINISTRAȚIA
No. 3.—Piata Episcopiei.—No. 3.

10 BANI NUMERUL

REFORMA MAGISTRATUREI

SPIONUL PRUSIAN

PRINCELE CAROL I DE HOHENZOLERN

MARE OM D-NU BRATIANU

PRELEGERILE D-NULUI MAIORESCU

REGELE TESALIEI

REFORMA MAGISTRATUREI

V.

Teoria constituțională modernă a diviziunii puterilor în trei ramuri: executivă, legislativă și judiciară este o teorie englezească, necunoscută popoarelor vechi, și care credem că o datorăm feudalității. A trebuit ca evenimentul invasiunii barbarilor, să grâmbădească și să supraposeze în societatea europeană, elementul german și elementul român cu trei stări sociale: baroni feudali, căcăritorii societății române, comunități reprezentând lumea romană, și coloni țărănești, cei din amalgamul roman și german. Ca să ajungem la concepțiunea și la formarea regimului reprezentativ modern.

La Romani nu era cunoscută forma de guvern reprezentativ și nici diviziunea puterilor. Din contra, caracteristica regimului politic roman era supremația justiției ca unică putere a Statului. Nu este popor care să se fi arătat și să fi fost mai pasionat ca Românii pentru justiție. În toate actele și instituțiile lor îl vedem pătrunși de sentimentul justiției ca de o credință religioasă; și autoritatea judiciară la ei, avea toate caracterile unei suveranități: judecătorul era adevăratul suveran. Insușind toate atribuțiile unei puteri supreme, căci magistratul împreună și puterea legislativă și puterea executivă în atribuțiunile sale. Pretorele, după cum știm, la intrarea sa în funcțiune, avea, pe lângă dreptul de jurisdicțiune, și dreptul de a edicta legi spre a completa lacunele legi civile; și știm cu toți că cea mai importantă parte a legislațiunei romane înaintea regimului imperial, o datorăm edicțiului perpetuu a pretorelui. Când apoi pretorele presida Tribunalul centumviral, el înfîgea o lăncie în fața Tribunalului, «in centumviralibus iudiciis hasta pœpœnetur» ca simbol al proprietății quiritare, isvor al suveranității teritoriale și ca semn de putere administrativă, de putere executivă. În urmă August și sucesorii lui au concentrat suveranitatea în mâinile lor, și au rămas ieși singuri suverani; atribuțiunile judiciare ale pretorelui au trecut la împărat, în mâinele Kesarului. Noi românii am moștenit de la imperiul byzantin, instituțiunile judiciare alterate și constituțiunea politică de domnul singur suveran și singur în drept a legifera și a judeca în ultima și suverana instanță, și am ajuns ast-fel a nu mai deosebi puterea judiciară independentă de

puterea domnului ca șef al Statului?

Monumentele legislative ale țării ne arată că Domnul român era mai înainte de toate marele judecător, și avea pe lângă dânsul un consiliu de judecători: pe veliții boeri care forma divanul domnesc, un fel de centumviral microscopic, care judeca în lipsa Domnului său cu dânsul d'impreună. Acest Divan avea ca consecință a jurisdicțiunei ce exercita și puterea politică de a legifera, compus de toți demnitarii înalți, cari funcționau ca miniștrii și exercitau fiecare în parte, câte-o magistratură. Divanul domnesc era cea mai înaltă autoritate judiciară și legislativă, dar mai cu seamă o autoritate judiciară, atât de mult idea veche, străbună a superiorității puteri judiciare a persistat la noi. Însă ca instituțiune căzută în decadență, puterea judiciară s'a transformat la noi în o adevărată anomalie, și a devenit în mâinile puteri executive un instrument de desordine și de arbitrar.

Starea socială actuală, noua organizațiune politică, nu mai permite ca justiția să fie abandonată la arbitriul guvernului. Suntem datorii, să îngrijim a transforma puterea judiciară, să o punem alături cu puterea executivă și cu cea legislativă, în condiții egale de autoritate, pentru a facilita jocul regulat al ordinei noastre politice. Puterea judiciară nu mai poate fi atribuit special al puteri executive fără să se distrugă echilibrul constituțional.

Cui să atribuim însă dreptul de a constitui puterea judiciară? În ce condițiuni să se exercite acțiunea ei? Puritanii politici cu rșpasatul C. A. Rosetti în cap, prin o interpretare violentă și sofistică a principiului constituțional că toate puterile statului emană de la națiune, voesc ca puterea judiciară să fie electivă, să fie rezultatul alegorii. precum se urmează cu puterea legislativă, fără să se gândească că silogismul cel mai riguros nu constituie un motiv suficient de a hotări în materie de organism constituțional și în materia de interes politic, ca să lepadăm învățăturile experienței și să aruncăm interesele private și publice în noianul pasiunilor populare, și apoi nu este nici exact silogismul că *natiune și popor* este unul și același lucru; este o sinonimie brută, de care se agățā mai cu seamă demagogii, și din care ei au făcut un calembourg mare pentru ambițiunile lor, precum a zis o un publicist spiritual frances.

Noi nu voim să luăm guvernului dreptul de a numi pe judecători, nici că intră în sistemul nostru de a l' despoia de partea sa legitimă de influență în organizarea puteri judiciare. Respîngem omnipotența puteri executive, dar voim concursul ei pentru o mai bună armonie în formarea edificiiului nostru constituțional.

Noi care cerem stabilitate, inamovibilitate și independență în magistratură, nu putem primi eligibilitatea ei. Inamovibilitatea și electivitatea sunt două ordini de idei cari nu se leagă una cu alta ca să fie permanent înjugate în funcționarea justiții; este incompatibilitate radicală între ele; și teoria suveranității poporului cu principiul că toate puterile emană de la națiune, poate fi un principiu salutar și salvagardă contra principului militar și dictatorial, — când nu se găsește în dretoral ei un Cesar

sau un Napoleon care să prefacă în o autoritate despotică, —dar este o teorie false, o înșelăciune și o amăgiresofistică, dacă voim să aplicăm ca principiu de organizare judiciară. Nu este țară care să li aplicat, cu folos pentru binele public și pentru justiție, principiul electivității în magistratură. În America de Nord, republica cea mare și puternică, republica democratică, a respins electivitatea pentru tribunalele federale; și puterea judiciară este declarată și funcționează ca putere permanentă inamovibilă, și independentă de fluctuațiunile mișcărilor electorale, judecătorii sunt numiți de președintele republicii, pe viață, cu aprobarea Senatului; poporul n'are nici un amestec în numirea lor, pe când de alt-mintrelea el are o influență decisivă în alegerile reprezentanților și a însuși președintelui republicii.

Noi menținem dar principiul numirii magistraților de către puterea executivă precum să practică și în America democratică și în toate Statele monarchice din Europa, ca principiu de liniște și de seninătate în Stat.

Nu putem prezenta un proiect complet de organizare; nici no-am luat această sarcină; punem numai vreo câteva țăruse care credem că pot asigura independența magistraturii. Nu voim să oscolțăm de sub dependența puteri executive ca să opunem sub dependența gloatelor. Voim ca magistratura să fie o putere autonomă în Statul român, pentru completarea dreptului nostru public.

Principalele dispozițiuni dar, după a noastră părere, pentru o bună și solidă organizațiune a puteri judiciare sunt :

1. Numirea magistraților de către guvern după liste de presentațiune de Tribunale și Curți.
2. Dreptul de disciplină să fie exclusiv atribuit puteri judiciare.
3. Guvernul să nu poată numi judecători după voia și plac; și să nu poată destitui, nici transfera pe judecători.
4. Nici guvernul, nici Adunările legislative să nu poată modifica personalul judecătoresc, micșorând sau mărand numărul judecătorilor, fără inițiativa și fără consultul puteri judiciare.
5. Să se stabilească drept principiul constituțional că emolumentele judecătorilor, odată fixate, să nu fie supuse controlului legislativ cu legea financiară anuală; ei să figureze numai de ordine în budget, fără modificare posibilă în minus, sub nici un pretext.
6. Tribunalele să judece în numele Constituțiunei, precum urmează în America de Nord tribunalele federale; iar nu numai în simplul numele legi, și să aibă dreptul de a nu lua în nici o considerațiune o lege care ar viola Constituțiunea.

Cu aceste principii credem căse poate statornici echilibrul puterilor publice; și puterea judiciară își va putea îndeplini misiunea de a ne însușii respectul legalității, ocrotindu-ne contra abuzului și arbitrarului. Vom învăța să iubim dreptatea, căci puterea judiciară ne va fi călăuză constituțională în practica dreptului și libertăților, fără șgomot și fără turburare.

C. N. Brătoliu.

DEPESELE AGENTIEI „HAVAS“

Vienna, 2 Februarie. — Dupe «Noua presa libera» Rusia a propus să adreseze Sărbiei un ultimatum.

Dar Germania și Austria, sprijinite de Franța și Italia, au făcut o contra-propunere, ce tindă a adresa Sărbiei sfaturi binevoitoare.

Reprezentantul Rusiei, cerend și obținend noi instrucțiuni, sunt atunci cu toți de acord asupra notei colective care s'a remis guvernului sărbesc.

Belgrad, 2 Ianuarie. — Regele a sosit de la Niș astăzi la amează. El va sta cât-va timp la Belgrad.

Paris, 2 Februarie. — Camera a validat alegerea d-lui Keller, deputat din Belfort.

Ministrul de resbel a luat comanda generalu Schmitz, comandantul șef al celui d'al 9-lea corp, pentru că a blamat într'un mod indirect deplasarea trupelor de cavalerie, cari să găseau în garnisonă la Tours.

RETRAGEREA

D-LUI BARBU ȘTEF. DE LA VRANCEA

Anunțăm cu părere de rău retragerea distinsului nostru prim-redactor, d-l Barbu Ștef. de la Vrancea.

D-l Ștefănescu, și propune a se ocupa cu mai multă staruță ca până acum de cariera sa de avocat, în care, suntem siguri, va ocupa îndată o pozițiune distinsă la care l' destinază, nu numai cunoștiunile sale speciale, dar încă o pătrundere puțin ordinară și o elocutiune fermecătoare.

«Epoca», urând d-lui Ștefănescu, succesiul ce merită în cariera de avocat, so crede datorare a l' mulțumii publice, pentru concursul ce l'a dat de la aparițiunea sa până azi.

G. G. Peuceșcu.

SPIONUL PRUSIAN

sau
PRINCELE CAROL I DE HOHENZOLERN

(Urmare)

El de unele ca acestea nici voeste să auză. Spion al Imperiului germanic! iată adevăratul rol în România! El nu sta pe scaunul Domniei spre binele și fericeleia Românilor; nu, el spre a face interesele țerei sale natale. În ziua când interesele Prusiei vor reclama ca el să nu mai stea pe tronul glorioșilor noștri Domnitori, atunci sa fim siguri ca el va face bagagelile și va pleca acolo de unde a venit, adică la magnetul de care ne vorbește în epistola sa catre Auerbach. Până la acel moment săse domnească, și ține ea să domneasca.

Si-a mai pus în gând se germanizeze oare-cum patria sa adopțiva.

Știe și s'a convins că toate simpatiele românilor sunt pentru Franța. Prin aceasta nu voim să zicem că Românii'are simpatie și chiar recunoștiță și pentru cele-l-alte puteri garante. Nu, nu; lui nu l' place această afețiune de predilecțiune; voesc să o slăbească ca și când afețiunile dintre oameni său și dintre popoare sunt de porunca. Ca dovada că acuzarea ce facem în această privință principiul Carol este întemeiată, n'aveți de cât să citiți în ziarul «Le Sennaphore de Marseille» de la 14 Iulie, tr. Ni se pare, dar nu putem încă afirmă lucrul într'un mod pozitiv, că a promis pe cuvântul de onoare, nu trebuie uitat că cuvântul de onoare pe dânsul nu l' costă nimic —ca în timpul Domniului Sale se vor da și drepturi politice evreilor.

Urâte caracterile ferme care resist la gloria puteri. Și când un om are curajul să spună în față adevărul, el încrește din sprîncepe și vezi de pe fisonomia lui ca l' displace să l' vorbești în modul acesta; ține-ți însă hangul, adică nu l' contrazice în nimic, și ești omul lui. Convins ca nu este iubit de țară, din contra ca este urit

și despretul pentru faptele ce a seversit și pentru caracterul sau fals și ipocrit. El totuși continuă să stea pe scaunul Domniei. Dacă această conduită la oamenii de naștere princiăriă se chiamă caracter nobil, la noi oamenii de jos se numește **basetia**. Se nu crezi că nu știe că nu este inbil sinceramente chiar de miniștrii actuali știe și cunoaște mai bine de cât mullt dintrē noi pulsul adevărat al țării și totuși el și zice: **Am se știu, cacl de unde o se mai am eu 100 mil gabbeni veat annual?... Banu! l' domnia**, de și l'și d' aerul de generos.

Sard la toate protesturile ce se ridică din toate partile contra regimului seu despotie și regal, el continua a își bate joc și de oameni și de țară, așa să vede este porunca din Berlin! El, soldat prusian, nu știe de cât de comanda căpitanului senceel mare.

Miniștrii săi de astăzi i-au mabăgat în sap să l' proclame rege. **Titul acesta l' suride; este să vanitos, fanfaron pe lângă cele-l-alte multe.** Ca toate caracterile ipocrite el umbra prin aceste întreprinderi aventuroase se adormă țara, să l' demostre oare-cum că ține la ea, și că sub dânsul am devenit stat deplin suveran. Românii cei sênatoși la minte, cari nu iubesc lucrurile de aventură, țiu din contra a nu se face nici o atingere la garanția colectivă a celor șapte mari puteri ce țara o are după tractatul din Paris. Ar fi în adevăr o nebulie din partea noastră ca să schimbăm garanția colectivă europeană pe garanția prusiană. De un timp încoace țusa nu mai audim vorbindu-se de Regatul Român și fac foarte înțelept politici noștri versatori de sänge de lasă în adormire cesțiunea aceasta. — **Dacă am avea sa comparăm pe acest Domn cu fostul Domn Cuza, schimbul nenorocit ce l'am facut trebuie sa faca sa ni se rostiasca epidemia de pe obraz!** Cuza a avut curajul să faca o lovitură de stat pe față și fără de fărâncie; **acesta însa o face pe ascuns și într'un mod las cu toți oamenii mici la suflet.** În timpul Domniei Cuza, abuzurile, zic chiar dușmanii săi cei mai nêmpăcași, orad numai de câte-va sute sau câte milioane de lei vechi! În timpul Măriei Sale Carol abuzurile și mănțăoriile de bani publice se numără cu zecimile și cu sutele de milioane de lei noi.

(Va urma).

PARTEA ESTERIOARA

Anglia. — Se scrie din sorgintă sigură că Hartington a refusat de a face parte din cabinetul în formațiune, din pricină că el nu poate sprijini politica irlandeză a lui Gladstone. Se asigură că noul cabinet va propune deschiderea unui cor legislativ la Dublin pentru regularizarea cesțiunilor exclusiv Irlandeze, spre a asigura unitatea în cesțiunile privitoare la integritatea Regatului Unit și acele relative la drepturile coroanei. Prezentarea proiectului de lege privitor cesțiunei agricole irlandeze trebuie să fie amânată. Times dă știrea că James a refuzat de a intra în combinațiunea ministerială pentru aceleași motive ca Hartington. Asemenea au refuzat și Lorzii Selborne și Derby. Cei l'alți membri ai înaltei camere cari au făcut parte anul trecut din cabinetul Gladstone vor fi membri și ăal noului cabinet. S'ar putea însă ca Dilke să nu iu nici un portofoliu.

Serbia. — Nota colectivă a puterilor iscălita de Persiani, Bray, Khevenhuller, Wyndham, Millet și Mannini declară că Puterile vor protege pe acela care va fi atacat și nu vor permite nici o modificațiune teritorială. Conținutul notei nu este așa de energic după cum se aștepta în genere. Afără de aceasta, impresiunea ce ea a produs aci a fost foarte mult atenuată prin înmăntarea ei tardivă. Regele Milan va petrece în săptămâna aceasta trei zile la Belgrad. Din toate părțile țării vin deputațiunile spre a da Regelui

(*) Vezi «Epoca» No. 29, 36, 43 și 47.

asigurarea despre iubirea noastră-măntă și devotamentul poporului srb. Din Belgrad s'au început trimeteri de trupe prin drum de fier spre Nish și dintr'altă parte prin slepuri pe Dunăre spre granița în Timok. Direcțiunea drumurilor de fer a primit ordinul de a ține gata în locurile care zi trei-sprezece trenuri pentru trimeteri de trupe. Secțiunea Germană a Crucei roșii s'a desfacut și și a dat raniții ei Crucei roșii ruse.

Știrea despre formarea unui legiun ungare în Serbia este inexactă.

INFORMATIUNI

Ministrul finanțelor va propune Camerilor ca legea asupra caselor de economii să se modifice, autorizându-se aceste instituțiuni a și plasa fondurile și în acțiuni ale caselor de credite agricole.

D. dr. Chiriaci, executorul testamentar al defunctului Xenocrat, a cerut să se recunoască personalitatea juridică a spităluului ce poartă acest nume.

Mai mulți deputați au luat inițiativa spre a acorda o pensie viageră văduvei d-lui capitulu Păun, care a murit la incendiul caselor Răsnovanu din Iași.

Trupa de studianțina spanioli, a sosit ieri în București. Se crede că prima reprezentațiune o va da Marți la teatrul național.

Băile Eforiei, spitălelor se vor inaugura la începutul lunii Februarie prin balul dat de societatea funcționarilor, ale cărei președinte este prințul D. Ghica.

Președintele consiliului de ministrii, își câmpățește rudele; amicii săi colectivisti în capul cărora este d. Costinescu, dr. Sergiu și Râmnicovanu nu propus să se dea o rentă viageră de 200 lei de lună văduvei unui funcționar de la telegraf care se numește *Bridanu* nepot al d-lui ministru și care n'are drept de călă o pensie mai mică.

Suntem pozitiv informați că d. Brătianu e hotărât să încredințeze unui general funcțiunea de director al ministerului de război.

În fine de astăzi dată se crede că d. D. Sturza se va retrage irevocabil din minister. Eri la camera d-sa a declarat că se retrage.

D. General Fălcoyanu șeful Statului-major a lucrat azi cu M. S. Regele

In coloarea de negru d. Ciocanelli inspector al poliției pregătește o intrunire în vederea alegerii colegiului II-lea de Senatori de Ilfov.

D. Aurelian și-a dat de mai multe zile demisionarea din Consiliul de administrație a drumurilor de fer.

Cu toate acestea d. Aurelian continuă pînă la înlocuirea sa prin un alt membru a lua parte la lucrările consiliului care alt-minteri n'ar putea funcționa de oare-ce trei membri sunt absolut necesari pentru ca consiliul să poată ține ședința.

DINTR' O ZI INTR' ALTA

Prelegerile domnului Maiorescu

De două ori pe săptămână—Joia și Sâmbăta, la 5 ore seara—un numeros auditor vine la Universitate să asculte cursurile eminentului profesor de *Logică și de istoria filosofiei moderne.*

Farmecul și claritatea, cu care d. Maiorescu știe să spună lucrurile, au adunat în fața catedrei d-sale—afară de studenții regulați, o mulțime de auditori, cari l' urmăresc c'o lacoma luare aminte și c'o sete de a ști, din ce în ce mai alțăt.

Căci nu e cap, care se nu se simță mare împedat și mai luminat, după fiecare din aceste prelegeri.

Prelegerile d-lui Maiorescu nu sunt numai o expunere sistematică și conștiințioasă a materilor cuprinse în program. Fie-care din ele e o conferință plină de exemple deslășitoare și de observații instructive. Adese îți deșteaptă și îți clarifică idei pe cari îți se pare că le-aveai și tu în cap, în tot d'aura îți stărnește mintea și îți leagă gândurile de câte-o problemă necesăcătă înă și de ce afi câte-ceva, de ce te simți mai flămând și mai dornic de a ști.

Negreșit sunt fericiți studenții cari au parte de-un asa profesor. Și pe lângă ei, și lumea cea alta care vine regulat și într'un număr covârșitor să asculte pe învțăutul și elocuentul lor profesor.

Am văzut doamne, de toate vrăstele oameni de toate breslele, profesori, avocați, tineri și bătrâni, înghesuții în băncile puține ale salei, devenita neapătoare, de la venirea domnului Maiorescu, ca profesor la universitate.—Și mulți, cari vin mai târziu de ordinat, stau în picioare, grămădiți la ușă, ne mai având locuri prin bănci.

Sala e apărută de întuneric de două biete lămpi înălțate în mijlocul tavanelui, și când profesorul are de scris ceva pe tablă, publicul își ațintește ochii în deșert să prinză dăra cretei, dar în colul întunecos al salei abia se zărește tablă... și profesorul.

Nu suntem oameni cărtitori; dar o *universitate* care are fericirea de a poseda un profesor ca d. Maiorescu, ar

trebui să dispue de o sală mai încăpătoare și mai bine luminată.

Noi știm bine că sala aceasta e prea largă pentru cele-lalte cursuri, și numai d. Maiorescu e de vină, c' am ajuns—cine-ar fi mai crezut?—să ne plângem de neîncăperea ei.

Mirmidon

DECRETE

— S'a disolvat consiliul comunei urbane Potlogi din județul Dâmbovița.

— D. colonel M. Pastia, directorul general al telegrafelor și postelor, este autorizat să gizeze afacerile secretariatului general al departamentului de interne, până la venirea la post a titularului, înărcinat cu inspecțiune.

— D. Dimitrie Talișu, actual sub-prefect la plasa Bistrița-de-Sus din județul Bacău, este transferat în aceeași calitate la plasa Bistrița-de-Jos din același județ, în locul d-lui George Paoli, decedat.

— D-niț V. N. Epureanu, actual sub-comisar clasa I pe lângă prefectura poliției capitalei, și G. Stoianescu sunt numiți oficial în corpul sergenților de oraș din Capitală, cel dintâi, în locul d-lui C. Dimitrescu, care se depărtează din funcțiune, și cel de al doilea, în locul d-lui N. Arvatu, care urmează a se elima în altă funcțiune.

— D. general adjutant Fălcoianu Ștefan, aflat în disponibilitate prin demisionarea din funcțiunea de ministru de război, s'a chemat în activitate de serviciu și s'a numit șef al mareșului stat-major al armatei, considerându-se aceasta pe ziua de 13 Ianuarie 1886, data demisionării sale din sus zisa funcțiune.

— Locotenentul Constantin Ion Bălan, aflat în disponibilitate pentru infirmități temporare, s'a numit, pe ziua de 15 Ianuarie 1886, în funcțiunea de șef de birou în clasa II, aflată vacantă în administrația centrală a războiului la direcția armelor speciale.

— D. Emanoil Flondor, se numește comisar al guvernului pe lângă casa creditului agricol din județul Tulcea, în locul d-lui Ion David Dimitrof.

CRONICA

Mare omd. Brătianu!

D. Laurian este un om mort; așa azis' o primul-ministru. Și iată cu ce prilej.

Când d. Verusi interpelă pe d. ministru Sturza, un singur deputat apără pe d. ministru, și acela fu d. Laurian.

Când veni rândul ca să se închida discuția, luă cuvântul și d. Brătianu Ion pentru a rosti încă unul din faimoasele sale discursuri.

Frumos discurs a rostit cu acea ocazie d. Brătianu, ce ie dreptul, și încă a pomenit patru răposăți nu unul.

Dar răposății ca răposății și discursurile ca discursurile; aci e vorba că mare omd e domnul Brătianu.

Cu prilejul acelu discurs domnul

președinte al consiliului a rostit și următoarea frază: «Când a vorbit ieri d. Laurian mi s'a părut că suflетеle lui Lazăr, Maiorescu tatăl, Laurian, Barnuț vorbeau într'insul etc.

Acasta fraza a nemulțumit tare pe cea mai mare parte dintre colectivști, iar cel mai îndrăzneț dintre d'nșii și au arătat nemulțumirea vizirului; dar vizirul a zmbit pe sub mustață, și a nețezit barba cu mâna și le-a întors spatelul spundându-le: «Ce proști sunteți!»

N'au trecut patru zile de atunci și omul cu cinet suflете, adică d. Laurian, a tras în *România Liberă* un așa perdat majoritaței din Camera, în căt până și deputații cei măgroși la piele au simțit ceva neplăcut. Iarăși mare valva printre desperații colectivști, iar și procesiunea sgomotoasă până la scara șefului ilustru pentru a se plânge de răul tratament al d-lui Laurian.

De asta dată d. Brătianu a văzut că nu mai e glumă și că furtuna e serioasă. Tacea și asculta vizirul.

Unul dintre nemulțumiți, cel mai colțat, luă cuvântul și zise:

«Nu mai merge, d-le Brătienne, nu mai merge. Tot-d'a-una am crezut că ești om mare și asta-zi credem tot așa; dar de astăzi dată te-ai înșelat. Iată cum me înjură d. Laurian pe care l'ai lăudat ca pe nici unul din noi până acuma iată cum se poartă d. Laurian în care vorbesc suflетеle lui Lazar, Maiorescu, Laurian și Barnuț.»

Vizirul tăcea și asculta, iar după o minută de tăcere absolută, începu precum a isprăvit în ședința cu interpelarea, și zise:

«Ce proști sunteți. Apoi nu m'auți pripept, de geaba, n'are cine mă înțelege în țara aceasta. Am zis că suflетеle despre care pomenira-ți mai sus au trecut în domnul Laurian, este adevărat, dar ce credeți că am înțeles?...»

«?...?...»

«Apoi Barnuț, Maiorescu bătrânul, Laurian tatăl, ce sunt ei oare?...»

«?...?...»

«Nu sunt morți?»

«Mai multe voci: «Morți, așa este.»

«Atuncea, ce am vrut eu să înțeleg? N'am vrut să înțeleg nimic alt de căt că d. Laurian, în trupul căruia au trecut patru suflете de morți, este și dumnealui mort pentru mine! Cu chi-«prob. acesta am voit dar ca să l' desu-«pub.»

Când vizirul isprăvi această fraza, nu eră înaintea sa mai puțin de opt-zeci de guri căsate și de figuri imobilizate de mirare și venerație; apoi un strigăt plin de entusiasu izbucni: «Mare omd ești, domnule Brătianu.»

Iar domnul Brătianu li concediă pe toți cu un gest și reintră, nețezindu-și barba și răzând pe sub mustața, în camera sa de lucru, unde îl aștepta o sticlă cu cea mai veritabilă țuica de Florica.

Atunci membrii majoritaței din Camera o porniră spre sala ședințelor sărind într'un picior, chiuind și strigând mereu coprinși de admirație: «Mare om este domnul Brătianu!»

Și deputatul Al. Djuvara fu desemnat ca să interpeleze pe domnul Mi-

tiță Sturza în privința domnului Laurian.

Prin urmare de acuma chiar, domnul Laurian poate fi socotit ca un om mort, căci cu toate cele cincisuflete pe cari le are, din grația d-lui Brătianu, eu unul nu cred să poată eși țear în urma trîntelilor ce o să mănțnce de la dalhaucii majoritaței.

Adoi de, cine l'a pus ca sa primească fără ca să protesteze, suflетеle pe cari i le-a dăruit marele vizir?

Așa dar, iată că elnd domnul Laurian ar fi putut să exclame: *Timeo donnos et dona ferentes.*

Sau în traducție liberă: «Mă tem de dădana și doamne ferește.»

Radu Tzandara

CRONICA PARLAMENTARA

CAMERA

Sedința de Marți 21 Ianuarie 1886

La ordinea zilei, după îndeplinirea obicnuitelor formalități, este interpellarea adresată de către d-l Enescu, d-lui ministru al comerțului, relativ la aplicarea legii în contra floxeror.

Din dezbaterile urmate și, mai ales, după arătările d-lui Enescu, legea aceasta, a dat rezultatele cele mai rele, a sărăcit lumea, iar Statul a cheltuit de geaba aproape la o jumătate milion de lei.

Pe când răspundea d-l ministru Stoiljan, apare pe banca ministerială și d-l prim-ministru foarte aprins.

Printre băncile deputaților circula mai multe exemplare din *România Liberă* de la 21 curent, în care majoritatea parlamentară era făcută cu ouă și cu oțel, fiind-că este ostilă d-lui ministru Sturza.

Insuși d-l Ion Brătianu are în mână un exemplar din ziarul junimist și citește.

Pe când discuția se urmează încă asupra interpelării, se observă o mișcare printre întimii d-lui Brătianu; este ceva la mijloc. Vom vedea.

După ce mai vorbesc și d-niț C. F. Robescu și Ion Marghioman, discuția se închide cu concluzia că guvernul nu va mai urma înainte cu distrugerea viilor floxerate și a recomandat tratarea cu naftalina, care a dat până acuma bune rezultate.

Pentru ca guvernul să se poată pronunța definitiv asupra acestei chestiuni însă, așteaptă sosirea primă-verei.

În această chestiune a voit să vorbescă și d. Ștefan Belu, dar n'a avut parte de cuvânt fiind-că s'a închis discuția.

Îndată după închiderea discuției apare la tribună d-l Al. Djuvara care dorește să anuțe o interpelare. D-l Djuvara începu: «Rog pe d-l ministru al cultelor și instrucțiunei publice să răspundă dacă crede d-sa că este compatibilitate între mandatul de deputat și postul de director al liceului «St. Sava pe care îl ocupă d-nul Aug. Laurian.»

FOIȚA ZIARULUI «EPOCA»

ARY ECILAW

REGELE TESALIEI

(Urmare)

Într-o seara, cu toate că jocul era foarte animat și el câștiga, prințul părea mai trist ca nici odată; nenorocitul înțelegea că e pe marginea unei prăpăstii în care se va prăpădi: atât averea sa, cât și a fiicei sale. El voi a se retrage, dar se încerca în zadar, părea ca era prionit în acel loc de o forță invizibilă. Și în adevăr totul se schimbă, câte-va lovitură de cărți a fost destul pentru ca întrega sa avere să treacă în stăpânirea adversarului său; desperat de aceasta, el resistă în cele din urmă acestui spirit novazut, care, surd la rugăciunile lui, îl țara într'un abis mult mai profund, el nu mai jucă, căci ar fi trebuit să și perda și onoarea—singura avere ce l' mai rămăsese—dacă în

24 ore nu putea plăti integral sfânta datorie provenită din jocul de cărți.

Un singur om îl putea scăpa, acesta era Mineleko. Prințul o știa, și și comuniă nenorocirea lui.

Ambasadorul făgădui de a plăti îndată suma ce el o perduse, dar cu o condițiune: să devie bărbatul frumoasei Nadjeska Ivanovna, pe care părintele său l'o făgăduise încă din anul precedent, făgăduindă care nu se putu îndeplini din cauza că tânăra copilă refuza tot d'aura de a consimți la această partidă. Mineleko, pe de altă parte, habar n'avea de logodna secretă a Nadjeskei cu Heilingenthal. Nici nu știa chiar că exista pe pământ un Waldemar de Heilingenthal!

De și zdrobită de disperarea iubitului ei tată, nenorocita Nadjeska Ivanovna nu vroia să consimță a și jertfi pentru tot d'aura fericirea. O luptă începu, în inima sa, între iubirea ce o avea pentru nenorocitul ei tată și între aceea pe care ea o jurase alesului ei; dar amintirea dragostei și devotamentului cu care Narish a crescut-o, lăcrămile pe cari voia ale șterge, o împinse în cele din urmă: ea se jertfi. Va fi pentru tot d'una nenorocită. dar în schimb ea va salva onoarea iubitului său părinte.

Cu toate acestea, olocaustul nu se sfârșea aci!... Cum să facă ca Heilingenthal să cunoască adevărul?... Un singur mijloc îl rămănea... acela de a spune ea singură! Dar aceasta măturisire nu va coboră oare, în ochii lui

Heilingenthal, pe acest părinte pe care ea dorea ca toți să l' venereze? Ce e de făcut? Desnadajduita se arunca la gâtul prințului Narish și l' spusese totul, rugându-l de a scrii lui Waldemar că intervenirea unor cauze de forță majoră s'au obstacole nevinșe realizării căsătoriei lor.

Heilingenthal, nebun, rănit de moartea, acuza pe biata Nadjeska Ivanovna «ca cupiditatea, dorința de onoruri, speranța de a găsi un soț mai bogat, a făcut-o să calce, într'un mod atât de odios, jurămintele ei!» Se hotărâse a și răzbuna, dar nenorocitul, ce și-a iubit logodnica cu toată violența unei inimă tinere, se înerezuse prea mult în puterile sale. Zdrobit de această neașteptată veste, el fu lovit de o grozava boală, care l' ținu prionit pe un pat de durere. În timp de câte-va săptămâni el se luptă cu moartea.

O uitase oare el, în cursul acestor luni, cât circumstanțele îi ținură departăți unul de altul?...

Vai! nu... nici un minut nu trecera fără ca el să nu se gândească la această comoară pierdută, pierdută fără nici-o speranță de a o mai găsi.

Spirit ușor, inimă fără mari principii, Waldemar nu avusese până acum, în viața lui, de căt o singură simțire profundă: sincera iubire pe care a măturisit-o Nadjeskei de Narish. Acest amor al inimii și al simțurilor sale—mai cu seamă al simțurilor—s'ar mai fi redșteptat el oare dacă soarta, din nenorocire, n'ar fi făcut ca ea să vie la cur-

tea Tesaliei? Iată o chestiune asupra căreia nu știm ce să zicem. Tot d'aura însă strălucitoarea apariție a acestei superbe femei l' producea o comoție magnetică care pătrundea și în mintea și în inima acestui slab bărbat, ce nici-o dată n'a știut a și stăpâni simțimintele sale.

Acest încântător cavaler, acest Lovelace fără principii, obișnuit cu ușurelele conchiste, crezu că va învinge tot așa de lesne și resistențele frumoasei Nadjeskei; ne ascultând, cum deja am spus, de căt vocea nebulului săd amor, el și promise că aceasă neprefăcută femeie ce l' scăpă va fi a lui, cu ori ce preț. Pentru a se întâlni în această hotărâre el căută a se convinge că ar fi nu numai în dreptul său, dar chiar că ar fi o datorie, de la care nu poate lipsi fără a și călca onoarea. Din acest moment el nu se mai gândea de căt la mijloacele cari l' ar tulnesni reușita întreprinderii sale.

Dar Nadjeska ce va fi devenit ea, care, în floarea celor nouă-sprezece primăveri, s'a căsătorit cu un bărbat serios pe care îl slimează, fără a l' putea iubi?

Cum va fi trăind ea, legată de acest bărbat, mai mare de căt dăna cu douăzeci ani și care, deja de mult, și-a secat cupa plăcerilor într'un traid, pe care ea nu l' cunoștea, dar pe care însă dorea a l' cunoaște?

Cu totul necunosătoare de plăcerile și impresiunile vieții, ea voia necontenit să se plimbe, să se alerge. să se bu-

cure, de ori-ce, caudând ast-fel a uita sau a micșora pierderea acestui bărbat adorat, de care era plină inima ei și la care, chiar în primele zile ale căsătoriei, ea nu încetă a se gândi.

Dar ea era foarte tânără când începu a l' iubi... Înainte de douăzeci ani, simțimintele n'au încă puterea ce le-o dă anii, cari trecând peste om îi întăresc caracterele, și din amorul copilăriei nu mai rămâne de căt cunoșta fină care acopere suprafața cărbunilor, aprinși de profundele pasiuni ce atunci ne consumă.

Și în adevăr, puțin câte puțin, ea uită acest suvenir ce crudea că l' va avea vecinic în memorie. Marele datorit, datorțiile sfinte ale maternității au umplut singure inima ei; acest amor, care acum ar fi un sacrilegiu pentru ea, îl revarsa asupra celor două copile gemene care îi eră atât de scumpe și cari, zece luni dupe a sa căsătorie, părea că au fost născute pentru a luvesli această căsnicie și a aduce mamei plăcerile pe cari soțul în zadar le căuta spre a l' oferi.

(Va urma.)

Mai multe aplauze izbucnesc de pe băncile guvernărilor *pur-sang*.
Acuma se explică miscarea observa-
tă printre intimitul primului ministru.
D-l Laurian a îndrăznit să atace majori-
tatea, ei bine majoritatea trebuie să pe-
depească pe d. Laurian. Și, din prună
cu d-sa, și pe d-l ministru Sturza.

Se copilărie!
Ast-fel cu colectivități e socoteală ro-
tundă: Ai dreptul să fi cumular, și
dreptul să fi abusiv, ai dreptul să fi
slujbaş când ești și deputat, ai dreptul să
faci toate năzdrăvaniile, dar cu o con-
diție: să fi și slugă plecată a colectivității.

Ai îndrăznit însă să te atingi de
dânsa? Ei bine, atunci ai pălîi'o.
De aceea a pălîi'o și d-l Laurian.

Penel.

FELURIMI

Ordine sigilate. — Se știe că flota
greacă a părăsit de curând țărmurile
istorice ale Salaminet cu instrucțiuni
sigilate.

Aceasta ne amintește un plic de ac-
ceași natură ce deschise într-o zi un
căpitan de fregată.

„Sosit în vederea Maderei, să nu te
apropii mai mult de șase kilometre de
insulă, și să pastrezi mereu această
distanță.

„Caută asemenea, prin demnitatea
și curtenia atitudinii tale, să-ți concie-
liezi simpatiile populației.”

O medalie miraculoasă. — Dom-
nul P. de Cassagnac ne povestește în
ziarul *Matin* incidentul destul de curios
al unui duel ce a avut cu d. Rochefort,
cu ocazia unui articol făcut de acesta
din urmă și ofensator pentru Regina
Marie-Antoinette.

Rochefort înșultase pe Regina.
Ei o apărați și ne băturam.
După o primă și zadarnică tentativă
a unei întâlniri în Belgia, unde gen-
darmeria ne deranja partida, ne regă-
sirăm față unul de altul împrejurat
Parisului, spre Saint-Denis.

Era ziua de 1 Ianuarie. Ningeau niște
fulgi enormi și stratul alb ni se urea
până la genunchi.

Surtucele noastre negre se arătau ca
niște cathedrale la capătul celor 20 de
pași cari ne desparteau, în minutul
când ni s'a remis pistolul pentru a pre-
schimba între noi cele șase gloanțe ce
Rochefort ceruse sălbăticeste și pe cari
le primisem cu nepăsarea tineretelor și
poate cu certitudinea că nu va fi tre-
buiță de a le trage pe toate, unul sin-
gurar putând fi de ajuns.

Rochefort nu mă nimeri.
Trăseși rândul meu. Rochefort cazu.
Il crezui mort, căci gloanțul îl lovide a-
colo unde îl ochisem, drept în șold.
Curioasă soartă aceea a lui Rochefort!
Este mai în tot-d-a-una rănit în duel. Și
cu toate acestea el este de o bravură
rară, bravură spontană, naturală, dar
nervoasă.

La densul teacă reține lama.
Lumea îl înconjură. Doctorul constată
de tot surprins, că în loc d'a fi strapuns
precum fatalmente ar fi trebuit să
fie, el nu primise de cât o violentă
contuziune.

Glonțul negreșit a trebuit să devieze
dar cum? Doctorul îl căută și din ce
în ce mai surprins ne arată o medalie
găurită de glonț: era o medalie a
Maicei Domnului ce o mână amică i
cususe în secret în brățărișorul pun-
taloului său!

Fără această medalie miraculoasă,
Rochefort ar fi fost ucis pe loc.

Sarlatania. — Cu vr'o câte-va zile
înainte de asta un străin a intrat la
giuvaerghiul lui Welley din Londra și
a cumpărat un diamant în preț de 8000
fl. plătind imediat această sumă. Peste
puțin timp străinul s'a reținors și zise,
că a întrebă pe soția sa, că diamantul
vrea să-l poarte în broche sau în inel;
soția sa a ales inelul și făcu acum a-
duce îndărăt diamantul, pentru că să
fia cuprinsă în un elegant cadru de ro-
coco. Giuvaerghiul a așezat mai multe de-
semne înaintea lui, ca să-și aleagă. El
îndată a și ales unul și zise: „De oare
ce diamantul rămâne la d-ta, acum
cumpăr pentru soția mea o diademă,
femeilor nu le place, dacă mergem cu
mânițele goale de la vr'un giuvaerghiu.”
Străinul a ales șase diamante, al ca-
ror preț a fost 7000 de fl., și zice: vom
face socoteala când va fi gata inelul.”
Giuvaerghiul tot căciulindu-se l'a petrecut
până la ușe pe străinul. Seara spre ma-
rea lui mirare a observat, că peatra a-
dusă îndărăt e—falșe.

Vijelle — O vijelle cumplită a fost
în săptămâna trecută în orașul San-
Francisco din America. Furia vijellei
a cauzat cele mai înspăimântătoare
nenorociri. Multe vieți a răpit și ne-
numărate clădiri și edificii scumpe
le-a zdrobit. așa în cât daunele cauzate
de furia acestei tempești în cursul
celor 24 ore, cât a ținut, sunt nespus
de mari. Multe chiar și din cele mai
pompoase clădiri din San-Francisco
au fost cu totul ruinate, iar altele
au fost mișcate de la loc prin pu-
terea vântului, așa în cât trecătorii de
strade pot privi prin crăpăturile pe-
reților în solioanele domnilor. Mult
oameni fură înmormențati pe strade
sub ruinele pereților. Chiar și trenul
fu răsturnat de pe șine prin puterea
vântului, iar frele telegrafice au fost
rupte mai pretutindena. Nu se poate
socoți mărimea nenorocirilor cauzate
de acest vânt.

(Imprestul spânzuratului). Un
membru dintr'un club de sinucidere,
care a încercat să se spânzure în pre-
sența multor amici, a scris către *Pall
Mall Gazette* următoarele rânduri: „Se
procurase o funie tare, ce fu legată
de bârna coperișului unui șopron. Eu
am tras de funie spre a mă asigura, că nu
se va rupe. Apoi am pus să-mi lege o-
chiul și m'am urcat pe un scaun. Mâr-
turisesc, că în acel moment am avut
slăbiciunea de a fugalbi și a tremura.
Dar îndată lmi redobândii prezența
de spirit. Vîrți capul prin ochiul funiei și
dedui semnalul. Simții când mi-se luă
saunul de sub picioare. O smîlcitură
tare și simții o durere violentă la gât.”

Acum vine partea cea mai ciudată a
pățaniei. Perdusem cunoștința. Mi-se
părea, că am trecut într'o altă lume,
mai frumoasă de cum își poate închi-
pui vre'un poet. Parcă înolam într'o
mare de unt de lemn. Erau un deliciu.
Înotând ușor în acea mare curgătoare,
zării în departare o insulă verdecîntă-
toare.

Doriam să'ajung la ea. Înotam cu plă-
cere într'acolo. Marea își schimba ne-
conținut colorarea; odată era aurie, ca
lumina de soare; apoi deveni roșie ca
sângele, dar fără să inspire groază. Am
văzut toate colorile curebeului, dar
mai mult galben și roșu. Mă apropiam
de insulă. Deodată săriră din pământ
mai multe persoane curios trairfigu-
rate, care-mi-se păreau cunoscute. A-
junsei pe uscat. Se auzi un cor minu-
nat de voci omenestii și de paseri.

Închisei ochii de plăcere. Zaceam
tatins pe țărm, ca un copil în leagăn și
păream a fi cam obosit. În fine deschise-
sei ochii. Totul dispărui: armonia di-
vină amuși. Fețele mei priviau curioase
dar observai, că erau din asociația
noastră. Durerea ce simțiam în spate
era mare. Aveam acum cunoștința de-
plină. Din fericire amicii lăiseară fu-
nia la timp. Eram încă slab, prea slab,
în cât să pot satisface curiozitatea ami-
cilor. Când fui în stare a vorbi, le
povestii încercările mele. De și am des-
cris toate plăcerile simțite, nici unul
nu primi să încerce experimentul meu.
Toți ziseră, că m'am purtat ca un erou,
dar nimeni nu voi să-mi imiteze. Zi-
ceau că cran galben ca un cadavru.”

O cura nelibulată. — Într'o casă de
alienați la Paris se află de cât-va timp
o pacientă, care și închipuște că ar fi
Christina Nilsson; ea cântă toată ziua și
face neconținute încercări de scăpare
din institut, sub pretext că are să cânte
la un concert și că publicul o așteaptă.
Niște amici parizieni povestiseră artis-
teii celebre această ciudată manomanie
și d-na Nilsson, coprină de compăni-
mire, voi să facă cercarea dacă prin
înfașurarea sa nu va putea să tamădu-
iască pe bolnavă. Pacienta, soția unui
comerciant, anume Anna Bernard, se-
dea în pat, când celebra cantatrăiță îi
facea vizită. La apropierea ei, nenoro-
cita bolnavă se îngălbeni și când Cris-
tina Nilsson îi spuse numele său și în-
cepui a cânta spre a nu lăsa bolnavei
nici o îndoaială, smintita se asvărî furioasă
asupra artistei, strângând-o de gât
și cercând să o sugrume cu mâinele sale;
tot-d-o-dată striga cu furie: „A! tu ești
fantoma blestemată, pe care lumea o
ia drept mine! tu ești care mi reșești
laurii, care exploatezi vocea și câștiga
banii mei!” Cu mare nevoie isbutură
modic să smulgă pe Diva din ghiarele
smintitei, iar d-na Nilsson fu cuprinsă
de un atac nervos și silită a ședei câte-
va zile în pat. Este probabil, că celebra
artista nu va mai face vr'o alta cercare
d'a tamădui o alienațiune mintală.

CORPURILE LEGIUITOARE

CAMERA

Sedința de Mercuri 21 Ianuarie 1886.

Sedința se deschide la ora 1 1/4 sub
președinția onor. d-l Dimancea: de față
sunt 114 deputați.

Se acordă d-lui I. Pilat un concediu
de 30 zile și d-lui Morfun unul de 20
zile.

Se ia în desbatere legea pentru supri-
marea unor funcțiuni de la Monetăria
Statului.

C-l G. Paladi ce a se suprima ceva
din salariul directorului, care nu lucrează
mare parte din an.

Acuma mai ales, când e vorba de eco-
nomii, trebuie să ne gândim și la direc-
tor iar nu numai la magazineri.

D-l Paladi propune un amendament
în acest sens care se primește de Co-
mitetul delegaților.

D-l Ministru de finanțe declară că nu
primește amendamentul.

La votarea amendamentului se cere
votul cu bile. D. Dimancea refuză să
pue ast-fel votul. Să provoacă din această
cauza un mare scandal, a căruiă des-
criere vom face în *Cronica parlamen-
tară* de mâine.

Amendamentul se declară respins.

Art. I. se votează.

Art. II. se votează fără discuție. Cel
mai mult deputați refuză de a mai lua
prate la vot.

Se citește art. III.

D. Gr. Cozadini, Tache Ionescu, Iamoli
veștejește chipul în care a procedat d.
Dimancea.

Dnii Dr. Râmniceanu, Stanău și gen.
Leca aprobă pe d. Dimancea.

Art. III și IV. se votează.

Art. V. se suprimă după cererea d-lui
ministru de finanțe.

Legea în total se primește cu 74 voturi
contra 12. Opoziția mai toată s'a ab-
ținut de la vot.

D. Leca ocupa fotoliul președențial în
locul d-lui Dimancea.

Se reia în discuție legea pentru admi-
sibilitatea în funcțiile administrative.

În cele 3 amendamente propuse la
art. 12 se primește numai acela al d-lui
Marghiloman Al., cu toate că Comitetul
delegaților l'a respins.

Toate celelalte articole până la cel
din urmă s'o votează fără discuție.

La art. ultim d. *Rose Stefănușcu* în-
treabă ce se va face cu actualii funcțio-
nari cari n'au împlinit cerute de lege
sau 5 ani de serviciu, vor fi iei dați a-
fară?

D. Prim-ministru declară că funcțio-
narii cari sunt actualmente în serviciu,
vor rămâne, fiind-că legea nu este fă-
cută cu efect retroactiv.

Mai vorbese d-nii *Porumbaru și Di-
nescu* și apoi articolul se modifică în
sensul cuvintelor d-lui Ion Brătianu.

Legea în total se votează cu 74 voturi
contra 10.

D-nul Mănescu, citește proiectul de
lege prin care se modifică, un articol
al legii casei de economii. În țufles că
această casă să-și poată plasa fondurile
și în acțiuni de ale Creditorilor agricole.

D-nul Paladi, combate legea.

*D-nii I. Rădulescu, T. Ionescu, Poe-
nanu-Bordea*, ministrul de finanțe și
Primul-ministru o susțin.

Legea în total se votează cu 62 bile
albe contra 5.

D-nul C. F. Robescu raportează, citește
raportul și proiectul de lege pentru a-
probarea noului tarif postal.

Legea în total se votează fără discuție.

D-nul C. F. Robescu, citește raportul
și proiectul de lege asupra convenți-
unii telegrafice de la Berlin.

Se votează fără discuție.

La ora 5 sedința se ridică.

SENATUL

Sedința de la 22 Ianuarie 1886

Sedința se deschide la orele 2 1/2 sub
președinția Principelui D. Ghica. Pre-
senți 85 senatori.

D-l Frumusanu, Adresează senatului
rugămintea ca să se tranșeze mai cu
rînd chestia cumulului.

D-l pres. al Senat. răspunde că și d-sa
esto de părere să se pună o dată ca-
pat acestei chestiuni, dar că d-sa nu
poate impune această senatului.

La ordinea zilei este raportul d-lui G.
Orleanu asupra exilaților N. Ciurcu,
Alex. Ciurcu și Corneanu.

D-l Dim. Sturza declară în numele
d-lui Prim-Ministru că chestiunea ex-
pulsaților a fost luată în desbatere, și
că nu se mai poate reveni asupra lu-
crrilor deja hotărâte.

D-l Mănescu răspunde că chestia
Remănilor expulsați, a fost numai în
trecut amintită și când s'a început dis-
cuțiunile ea fost trecută la ordinea
zilei din indemnul d-lui Brătianu.

„A lăsa părăsită această cerere a nenor-
ocirilor noștri frați, este a calca legile
dreptății.” Apoi insistă ca petițiunea
să se ea în desbatere de Senat.

D. Isaia Lerescu. Cere ca raportul să
fie citit Senatului.

D. Președintele. Acordă citirea rapor-
tului și lasă ca Senatul să dispue ce
măsură se ia, în lipsa d-lui prim-min-
istru.

(Manifestări generale de nerăbdare).

D. G. Orleanu dă citire raportului
său, — în urma caruia d-l Mănescu
cere cuvântul.

D. Președintele, spune că luând în
considerație cele spuse de d. Sturza,
în numele d-lui Prim-Ministru, nu se
va mai poate reveni asupra faptelor de-
discutate.

D. Mănescu. Menține zisele de mai
înainte, adăogând că discutarea răspun-

sului la discursul tronului, atunci când
d-l Prim-Ministru a răspuns d-lui Boe-
rescu, a atins foarte puțin chestiunea
expulsaților și de ceea ce pe baza re-
glementului să se desvolte.

D-nul Mănescu, cerând cuvântul, re-
petă spusele d. Sturza, că nu se pot
da explicații noi într'o deciziune deja
luată.

D. Mănescu, cere cuvântul în che-
stie de regulament, citind textul regu-
lamentului, îl resumă în ceea că ori-
ce petițiune primită de birou trebuie să
fie discutată de Senat și protestă în
contra intențiilor d. Ministru care, ba-
sat pe *forta numerică va admite con-
cluziunea d-lui Raportor ca Evangelică.*

D. Lupașcu (Munhausen al Bacău-
lui, opinează că neputând să mai des-
copere o rată atât de dureroasă, nu nu-
mai pentru Senat dar pentru Nația Ro-
mână, să se amâne discuția pentru
timpul mai bun.

D. Mănescu. Întreabă dacă limba-
giul d-sale e aprobat de d-nii Ministrul,
caci dupe spusele d-lui Lupașcu, trebuie
să-și acopere fața de rușine.

D. Lupașcu voeste să manifeste ne-
mulțumire.

D. Mănescu, ia cuvântul zicând cele
ce urmează: „*Prompta servitudine a se-
natului a descuscat chiar și pe Tiberiu.*
Taci în nemuritorile sale pagini, ne
spune că de câte-ori împăratul *Tiberiu*
eșa din Senat el esclama: *Până la ce
grad acești oameni sunt făcuți pentru
servitudine!*”

Ită acum și reflexiunea marelui isto-
ric Roman: atât era de obiectă și ser-
vila prostituțiunea lor în cât zice Tacit,
însă inspira dispreț până chiar și dușmani-
lor libertății publice!

Aplause frenetice!

D. Președintele, voeste din nou a trece
la chestiunea zilei comentând regu-
lamentul senatului.

D. Mănescu, răspunde d-lui preșe-
dinte, arătând că pe baza art. 65 se-
natul are dreptul să decidă.

D. Președintele, ne mai avînd ce răspun-
de, cere punerea la vot.

Unanimitate și agitație mare în Senat!
D-l Mănescu ea cuvântul pentru a anu-
nța o interpelare, în contra nădreptu-
lui decret ministerial, de expulzare a
Românilor.

D-l Președintele oprește pe d. Măr-
zescu de a coti interpellarea, sub pre-
text că ea e privitoare la o chestie deja
trecută la ordinea zilei.

D. Mănescu schimbând fața interpel-
ării o citește.

E. Sturza. Adresează d-lui Mănescu,
vorbe nedemne, după care d-sa venind
lînga tribună, d. Sturza, pe care rațiune
l'a părăsit, vroeste să convinga pe
d. Mănescu prin forța brutală. Deaci
se naște o ceartă mare, în care ea parte
tot publicul asistent.

D. Sturza în urma unei salve prelungi-
te de șucrături și chiote, se dă jos de
la tribună.

ULTIME INFORMAȚIUNI

Domnul Ferekide ministrul afacer-
ilor streine, va însoți mâine la pala-
tul de delegații conferinței de pace,
pentru a-i prezenta Regelui.

Un consiliu de miniștri s'a ținut
astă-zî de dimineață sub președinția
Regelui.

Comisiunea pentru examinarea do-
curilor a avut ieri o întrunire în
Galați.

Aastă-seară va fi o întrunire extra-
ordinară la Senat, provocată de dd.
miniștri cari au spus că va face o
comunicație parlamentului.

Sedința de azi a Senatului a fost
un adevărat scandal.

Tribuna publică tribuna jurnali-
știlor creau îndesate de bătăuși și de
agenți polițienești într'o cară se dis-
tingeau Ulmeanu, Coengiopol și alții.

D. Sturza a declarat din partea gu-
vernului că nu primește discuția a-
supra petițiunii d-lor Ciurcu care ce-
rează să se poată reînțoarce în țara.

D. Mănescu a vrut să împedic ea-
ceastă călcare a regulamentului ce-
rînd să-și se dea cuvântul.

Atunci o adevărată furtună s'a ridi-
cat în Senat. *D. Sturza* s'a suflă la
tribună unde se află d. Mănescu
spînduți „pleci d'aci” și vrînd să l-
imbrăncească.

Cu toate sîlînțele poliției, de o dată
din toate tribunele a început să se
strige la adresa d-lui Sturza „Uui-
deo, pleacă d-ta d'aci, Miserabile, etc.”

Președintele a amenințat d'a face
să se golească tribunele.

La eșire, unde așteptați studenții
erau o grîmadă de comisari de poli-
ție, un detașament de jandarmi era
ascuns în Academie, pe urmă au so-
sit procurorul Manolescu și cu d.
prefect al poliției.

Cu toate acestea, d. Sturza a fugit
prin o ușă ascunsă care comunica cu
museul.

În privința împrumutului de 155
milioane ce avea să contracte guver-
nul la Paris, precum a spus-o *L'In-
dependance Roumaine* lasăm ca afac-
erena să ast-fel:

O mică parte din rentă s'a plasat
deja de mai mult la Berlin, iar res-
tul, guvernul ar vrea să-l plaseze pe
piața Parisului. Începînd luna lui
Octombrie «*l'Economiste francais*»
zicea că sunt agenți ai guvernului
nostru la Paris ocupați cu renta.
De atunci s'au mai dus mai multe
persoane în acest scop. Dar se crede
că guvernul face aceasta numai pen-
tru a decide pe bancherii din Berlin
să primească propunerile sale și că
renta se va vinde tot pe piața Berli-
nului.

D. Costescu Comăneanu deputat
a sosit în Bucureștenind din Paris.

Azi E. S. Madjid Pașa a făcut o
vizită d-lui Mijalovici care l'a în-
tors visita tot azi.

Conferința se va întruni mâine
Joi la ora 1 după amiază la minist-
terul de finanțe.

„Epoca” va publica o serie de arti-
cole asupra Convențiunii Comerciale
datorite conținutului unuia din cei mulți
însemnați membri ai partidului libe-
ral-conservator.

Mâine vom publica un prim articol.

Eată textul interpellării adresată
de d-nu Mănescu în privința ex-
pulsaților:

Sub-semnatul Senator al colegiului
II-lea de Iasi și mandatar al Româ-
niei. Stat de gînte latină, pe fruntea
cărui perpetuă cală se stea gravat cu
litere ne-peritoare principul de națio-
nalitate română, interpelez și trag la
răspundere în fața țerei, a representa-
țiunii naționale și a conștiinței umani-
taței, pe primul ministru Ion Brătianu
și pe întregul Consiliu de miniștri al
M. S. Regelui Carol de Hohenzollern,
pentru ante-constitutionalul, ilegalul și
ante-naționalul decret ministerial, prin
care, în mod violent și inuman, s'au ex-
pulsat de pe teritoriul României pe
mai sus menționații șase frați români
din Transilvania.

Contra ante-constitutionalului, ile-
galului și ante-naționalului decret mi-
nisterial relativ la expulzarea a șase
români frați din Transilvania, și a-
nume: Ciurcu tatăl și fiul, Seefănu,
Ocașau, Droc Bănculescu și Cor-
neanu.

G. Mănescu.

ULTIMA ORA

Constanținopol. 3 Februarie.—Sul-
tanul a dat sancțiunea sa proiectului de
trivoliată între Turcia și Bulgaria.

O circulare a Porții face acest aran-
jament Paterilor, și convoacă o confe-
rență spre a-l rectifica.

Berlin. 3 Februarie.—Guvernul a
supus Reichstagului un protocol sem-
nat de contele Herbert de Bismarck și
de d. de Courcel ambasador al Repu-
blichei franceze.

Acest act diplomatic, care poartă
data din 24 Decembrie, este privitor la
posesiunile Germaniei și Franței din
Africa Occidentală și din Oceanul Pa-
cific.

Reese din aceste, că cele două puteri
și-au făcut concesiuni mutuale și au fi-
tate drepturile lor reciproce, spre a
împiedica or ce încălcare pe viitor, din-
tr'o parte sau dintr'alta.

Londra. 3 Februarie.—Lord Salis-
bury a avut ieri o întrevedere cu d-nu
Gladstone în privința chestiunii grecești
și i-a supus depeșile sale înainte de a
le expedia.

D. Gladstone speră că va putea să
presinte chiar astăzi Regelui, lista com-
plectă a membr

CASA DE SCHIMB
I. M. FERMO
27.—STRADA LIPSCANI, 27—
CURSUL BUCURESCI
22 Ianuarie 1886

5% Rente amortizabila	96 3/4
5% Renta perpetua	92 1/2
6% Oblig. de stat	86 1/2
6% Oblig. de st. drume de fer	
7% Scris. func. rurale	104 3/4
5% Scris. func. rurale	84 1/2
7% Scris. func. urbane	96 1/2
6% Scris. func. urbane	90 1/2
5% Scris. func. rurale	84 1/2
5% Imprumutul comunal	72 1/4
Oblig. Casa pens. illel 10 doli	107
Imprumutul cu premiu	111
Actiuni Banca natia	111
Actiuni «Dacia-Romania»	265
Nationala	300
Credit Mobilier	200
Constructioni	200
Fabrica de hartie	
Argint contra aur	16 1/4
Bifele de Banca contra aur	18 1/4
Florin austriaci	2.02

CURSUL DIN VIENA

Napoleonul	10.01
Ducatul	5.92
Lose otomane	17.50
Rubla hartie	123.50

CURSUL DIN BERLIN

Renta Austriaca	93.40
Oppenheim	5.92
Obligatiuni nom 6% C. F. R.	105.10
Rubla hartie	101
	192.60

CURSUL DE PARIS

Renta Romana	89.50
Lose otomane	36
Schimbi	
Paris 3 luni	
la vedere	
Londra 3 luni	
la vedere	
Berlin 3 luni	
Viena la vedere	

DE VENZARE.

Locul din strada Dionisie No. 20 și strada Crinului No. 5. Acest loc are la fața pre strada Dionisie 37 metri, pre strada Crinului 40 metri și adâncime de 44 metri. Se vinde în total sau în loturi, de câte o a patra parte. Doritorii se pot adresa la proprietarul lui, D. Gr. G. Păucescu, str. Clemenți No. 2.

DE VENZARE.

Moșia Riea Noua din județul Teleorman, plasa Teleorman, comuna Riea. Moșia are 200 stj. masa sa aprobe 400 pogoane. Este de arenda a 200 galbeni și se întinde până în băutura celei de a II-a stație a căii ferate Costești-Turnu-Măgurele.

Doritorii se pot adresa la D. Gr. G. Păucescu, str. Clemenței No. 2, unde vor vedea planul și vor lua ori-ce alte lămuriri.

O DOMNISOARA

Absolventă a cursului secundar și având Diploma de maturitate, se oferă a da lecțiuni în vre-o familie, pentru cursul primar sau secundar.

În special pentru limba franceză, matematici și științele fizico-naturale.
A se adresa la redacțiune.

DE VENZARE.

Proprietatea **Șișeasca** din județul Teleorman-Gară la 5 minute depărtare. A se adresa la d-na Elisa Chronid. Intrarea Rosetti No. 5.

LE PLUS ANCIEN BUREAU DE**PLACEMENT**

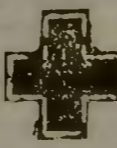
Pour institutrices, gouvernantes, valets et femmes de Chambre, etc. Leçons particulières en toutes les langues, piano et musique vocale. Tenu par CATHERINE KARL. Dirigé par Annu Becker, institutrice française.
11, Strada Stirbey-Voda 11. Bucarest.

A vendre ou à louer

dés la St. Georges prochaine Une maison située rue Dorobantilor No. 40; 20 pièces, cour, jardin, environ un hectare. S'adresser au propriétaire qui y réside.

PUBLICITATEA
ZIARULUI
„EPOCA”
Strada Episcopiei, No. 3.

ANUNCIURI SI RECLAME
anunciuri pe pagina a IV, linia 30 bani, anunciuri si reclame pe pagina III 2 lei linia.

IMPRUMUTUL CU PRIME

AL

SOCIETATEI „CRUCEA-ROȘIE” ITALIANA

SUB PROTECTIUNEA N.M. LL. REGELE SI REGINA ITALIEI
SI
SUB GARANTIA GUVERNULUI ITALIAN

In virtutea decretului Regal din 28 Iunie 1885, Societatea «Crucea-Roșie» a Italiei, a fost autorizată a emite un împrumut de **15 milioane lire italiene**, împărțite în **600,000** obligațiuni garantate de guvernul Italian, rambursate în 51 ani prin patru trageri pe an și pînă la 1937. — Tragerea se face oficial la

1 Februarie, 1 Maiu, 1 August și 1 Noembrie

In preșența delegatului regese al Italiei și al Societății «Crucea-Roșie»

Conform planului, la fie care tragere se va face una de prime și alta de ramburs. La tragerea primelor se face:

Castiguri de	300,000, 200,000, 150,000, 100,000	Lire în aur
--------------	---	-------------

etc, si o multime de alte castiguri mai mici

Tragerea de ramburse — Toate obligațiile fără deosebire și chiar cele care vor fi câștigat deja o prima, vor fi fără dor și poate rambursate, câte puțin și dreptal.

CU 30, 35, 40 SI 45 LIRE IN AUR

Vindem aceste obligațiuni cu o siguranță de ne-discuță, cu prețul de **37 lei comptant** și trimitem titlurile originale, investite cu semnătura autorităților competente, cu întâiul curier și cu scrisori recomandate.

Vindem 5 din aceste obligațiuni platibile în an-spre-zece versăminte mensuale de **20 lei**. În data dupe efectuarea primului versament de 20 lei, cumpărătorul câștiga dreptul în tragere și la totalitatea câștigurilor.

PRIMA TRAGERE VA AVEA LOC LA 1 MAIU 1886

Urearea acestor obligațiuni fiind sigură, ne fi va peste puțină de a menține mult timp prețul și condițiile de mai sus.

Cerere trebuie însoțite de costul lor, fie în bilete de Banca, mandate poștale, ecureți și timbre poștale din ori-ce țară. Ele se vor adresa:

Moniteur de la Chance Universelle à Vienne (Autriche)

Se poate scri în Românește, Franțuzeste, Nemțește, Englezește și Grecește,

J. COSTACHI EPUREANO
LE MOUVEMENT
ET LA
SITUATION ECONOMIQUES
EN ROUMANIE
EXTRAIT DE LA
REVUE FRANÇAISE
DE L'ÉTRANGER ET DES COLONIES
MAY, JUIN, JUILLET 1885
Viene de paraître chez l'éditeur
GOBI. Bis à Bucarest.
En vente dans toutes les librairies de la capitale
PRIX 4 franc 50.

PENSIONNAT DE DEMOISELLES
Strada Sf. Voievodi
La Direction a l'honneur d'informer les parents qu'elle a pris pour l'année scolaire 1885-86, des dispositions d'après lesquelles les examens auront lieu désormais dans les écoles publiques.
Rien ne sera négligé pour assurer les progrès et le bien-être des élèves qu'on voudra bien lui confier.
La rentrée a eu lieu le 1er septembre 1885.

OCCUPATIUNE productivă se poate procura celui ce va putea depune la Casa de Deputere. O garanție de 1000 lei. — A se adresa la Oficiul de Publicitate «Romania» str. Academiei 18.

DOCTORUL EMIL MAX

Vechiu profesor de arta moșitului și medic primar al spitalelor Sf. Spiridon din Iași, instalându-se în București str. Clemenței, 25 de-asupra Farmaciei, da consultațiuni de la 8—11 a. m. și 6—8 post-meridiane.

A LECU A. BALȘ
AVOCAT

66 Strada Dionisie
consultații de la 8—12 dimineața.

DE ARENDAT

Chiar de acum moșia Podu Gros din districtul Mehedinți, având făcute semănăturile de toamnă. Doritorii se pot adresa în București, strada Brezoianu No. 51 în toate zilele pînă la amiază.

INSTITUL METEOROLOGIC
din
BUCUREȘTI

Buletinul atmosferei de la 2 Februarie 1886

STATIUNI	Barom.	Temp.	Vent.	Starea ploios cauta
Bucuresci	756.3	-3.0	E-	5
T-Severin	756.2	-3.4	E-	5
Balota				
Slatina	751.0	-3.1	ENE	3
Giurgiu	756.8	-2.5	NE	2
Constanța	757.8	-3.5	NE	4
Sulina	757.9	-4.1	NE	4
Galatz	758.9	-4.3	ENE	4
Braila	761.5	-4.6	NE	4
Roman	755.6	-0.2	NE	4
Craiova	739.4	-3.1	E	6

Directorul Institutului, St. Hepites.

Starea mării la Constanța line, la Sulina usor Plote la Bucuresci, Severia, Slatina, Galatz, Craiova și Roman.

BURSE**Bursa Parisului**

Renta franceză 4 jum. la sută, 110,40 —110,50 detto_bulevard 10 ore, 110,40 Renta română perpetua 5 la sută 89,50 90.50 detto C. F. R. 6 la sută, — Acțiunile băncii române—Creditul Mobilier român Imprumutul Elin din 1879 320,— 311,25 idem din 1881 255—252,50 Banca Otomană, 400,—, 403,75 deto bulevard 10 ore, 401, 401,25 Datoria turcă 14,20 4 jum. la sută 14,32 Lose turcești, 34,50 34,50, Datoria unificată egiptenă 6 la sută 323,328 , Schimbul Londrei la vedere 25,19, 25,20, detto la Amsterdam 207,50 detto la Berlin 122,75 122,75.

Bursa Londrei

Consolidatele engleze 99 7/8 100 acțiuni de la Banca Română 5 1/2, Schimbu Parisului pe 3 luni, 25, 40 detto la Berlin 3 luni, 20,55, detto la Amsterdam 3 luni, 12,03.

Bursa de Berlin

Napoleonul 16,15 Renta română amortisabilă 5 la sută, 93,40-93,40. Obligațiunile C. F. R. 6 la sută 105,25-105, detto detto 5 la sută 101,40-100,70. Imprumutul danubian Openheim, 100,00 10. Rubla hartie comptant, 199,75-199,75 Schimbul Londrei 3 luni 20,32-20,32, detto Parisului 2 luni 80,00-80,00, detto Amsterdam detto 199,75-198,30 Imprumutul municipal Bucuresci 1884 94,— 94,—.

Bursa de Viena

Napoleonul 10,015 10,02 Ducatul 5,92, 5,—2. Imperialul, 10,32,10,32, Lire turcești, 11,37 11-37. Argint contra hartie, 100. Rubla hartie comptat 123,50-123,75 Acțiunile Credit Anstalt 298,60—298,— Renta metalică 5 la sută , 84,20 — 84,20. Renta hartie 84,30,84,30. Renta aur, 112,30 Lose turce 17,—17,— — Schimbul Londrei la vedere 126,75-128 80 detto detto Paris 50,17-50,20, detto Berlin la vedere 62,10 62,15 detto Amsterdam la vedere 104,80-104,90.

Bourse de Francfort

Renta Romaniei amortizabilă 5 0/0 93.85 93.10.

D. R. ROSETTI

AVOCAT
Strada Batiște No. 4.

NICOLAS ALEXANDRE PAPADAT

AVOCAT
LICENCIÉ EN DROIT
a transféré son domicile
Strada Ieni. 8 bis.

BERARIA GAMBRINUS

a pus in consumatie

BERE GAMBRINIANA

fabricatiunea OPPLER